

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و برزنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

فرستنده: سایت پروسه

۱۰/۰۹/۰۱

گفت‌وگوی وبلاگ پروسه با فعالین چپ به مناسبت فرا رسیدن مراسم حکومتی روز قدس

گفت‌وگو با فرشین کاظمی‌نیا

پروسه: همان‌طور که مطلع هستید مراسم راهپیمایی روز قدس را پیش روی داریم. این مراسم به دستور خمینی در آخرین جمعه ماه رمضان هر سال توسط حکومت برگزار می‌شود. سال گذشته و در گرماگر مبارزات حق‌طلبانه مردم ایران در اعتراض به ظلم و ستم سی ساله‌ی رژیم اسلامی که بعد از مناقشات انتخاباتی گسترده‌ی زیادی پیدا کرد مراسم حکومتی روز قدس به کابوسی برای حاکمیت تبدیل شد و مخالفان جمهوری اسلامی از این فرصت استفاده کردند و به مقابله و نبرد با عوامل سرکوب حکومت پرداختند. جناح اصلاح‌طلب حکومت که در انتخابات ریاست‌جمهوری سال گذشته توسط جناح اقتدارطلب رژیم از دایره قدرت رانده شده است، رمق اندکش را به اعتراف خودشان مدیون مقاومت مردمی هستند که شجاعانه در خیابان‌ها مقابل عوامل سرکوب رژیم اسلامی ایستادگی کردند. به همین دلیل اصلاح‌طلبان کج‌دار و مریز از مبارزات مردمی حمایت می‌کنند اما آشکارا تمایل به مصادره و کنترل جنبش به سمت اهداف مشخص و معین خودشان مشاهده می‌شود.

سال گذشته درباره حضور یا عدم حضور در این مراسم که البته در جهت اعلام مخالفت با رژیم بود اختلافاتی میان نیروهای اپوزیسیون وجود داشت و به طور مشخص نیروهای چپ هم موضع‌گیری چندان روشنی نداشتند. اکنون اما مبارزات خیابانی فروکش کرده و در صورتی که اصلاح‌طلبان بخواهند خلاف مراسم ۲۲ خرداد مردم را برای حضور در تظاهرات روز قدس دعوت بکنند به نظر می‌رسد فرصت خوبی برای شعله‌ور کردن مبارزات مردم علیه رژیم جمهوری اسلامی باشد. حال با این مقدمه‌ای که خدمتان ارائه شد ما دو سوال از شما رفیق گرامی داریم:

اول این‌که با توجه به افزایش نام‌نگاری‌ها و ابراز نظرهای برخی از اصلاح‌طلبان مبنی بر اینکه راه گفت‌وگو با جناح رقیب هنوز باز است و همچنین واکنش‌های تعدادی از ائمه جمعه و برخی چهره‌های جناح راست رژیم (از جمله هیأت م‌تلفه) که آن‌ها هم بر گفت‌وگو (به قول خودشان) منحرفین از اصول نظام تأکید کرده اند، به نظر

شما احتمال گفت‌وگوی روشن‌تر و واضح‌تر بین دو این دو جناح چقدر است و آیا این تلاش‌ها نشانه ترس حاکمیت از ظهور دوباره اعتراضات خیابانی در مراسم حکومتی روز قدس نیست؟

فرشین کاظمی‌نیا: در واقع پاسخی که داده می‌شود در گرو تحلیل نهایی است که پاسخ دهنده از اوضاع سیاسی موجود ایران دارد. تحلیل من از جریانات یک سال گذشته معطوف به خیزشی آزادیخواهانه (و نه لزوماً جنبشی دموکراتیک در مفهوم خالص سیاسی آن) است. این خیزش جهت نیل به بدیهی‌ترین امکان زیست اجتماعی در جایی که مزد گورکن از بهای آدمی فزون‌تر است، خود را نمایاند. من اصطلاح «جنبش» را برای تحركات این جنبشی دقیق نمی‌دانم. گروه‌های پیشرو اجتماعی (بیشتر در تهران و دو سه شهر بزرگ) با انگیزهٔ تقلب در انتخابات دست به اعتراضات شجاعانه‌ای زدند که به شدت سرکوب شدند. بدیهی است که قوای حاکم فقط به سرکوب فیزیکی بسنده نکند. در کنار آن، سیاست ورزی و انواع چانه زنی‌ها و هرگونه تکتیکی که مؤید ساختار کلی و حافظ وضع موجود باشد، از سوی آن‌ها به کار برده می‌شود. در جناح مقابل، (یعنی سبزها) هم سیاسی کارهای حرفه‌ای هستند که هدفشان کسب قدرت بروکراتیک است و دغدغهٔ آزادی‌های ساختاری اجتماعی را هم ندارند. هیچ کدام از دو جناح یک دست نیستند. بسیار محتمل است که نله‌هایی از طرفین با هم گفت‌وگو و حتی توافق کنند. مگر در ۱۸ تیر ۸۷ چنین نشد؟ ولی این قضیه، به نظر من چندان مهم نیست. هستهٔ تحولات اجتماعی در جایی دیگر در حال تبلور است. طبقات متوسط که فشارسنج تحولات اجتماعی‌اند، در فضایی از شبکه‌های مجازی و حوزه‌های نفوذ محدود نشدنی، به نوعی مبارزهٔ دائمی رفته رفته خو می‌کند که امکان بازگشت شرایط به دوران قبل از ۲۲ خرداد پارسال را ناممکن می‌سازد. بنابراین، گرچه احتمال توافق سیاسی بین دو جناح ظاهری وجود دارد (از هر دو طرف نشانه‌هایی دیده می‌شود) ولی فراموش نکنیم، توافقی که نزد مردم (یا حداقل گروه‌های اجتماعی مرجع از مردم) اقبال نیابد، پوچ و بی‌هویت است.

پروسه: چه اصلاح‌طلبان مردم را به حضور در مراسم روز قدس فراخوانند و چه دوباره مصلحت‌ورزی کنند و اقدامی نکنند، با توجه به این‌که این مراسم حکومتی می‌تواند فرصتی برای حضور دوبارهٔ مردم در خیابان‌ها و ابراز مخالفت با نظام جمهوری اسلامی باشد به نظر شما موضع نیروهای مترقی و به خصوص نیروهای چپ در مورد حضور مردم در این مراسم حکومتی چه باید باشد؟

فرشین کاظمی‌نیا: این که کارکرد نیروهای چپ و رادیکال را چگونه ارزیابی می‌کنیم، مستلزم تدقیق و فرصت بیشتری است. ولی به نظرم این روز خاص (که می‌تواند به عنوان پایگاه انتقالی تحولات اخیر در نظر گرفته شود) فرصت خوبی است تا بار دیگر اتحاد نیروی‌های رادیکال (چپ و راست این جا فرقی ندارد) دیده شود. این فرآیند، اکنون اهمیت بیشتری دارد چراکه آن چه که به اصطلاح «جنبش سبز» خوانده می‌شد، عملاً تمام شده است و آن را فقط در اینترنت می‌توان سراغ گرفت! مهم برهم زدن وضع موجود است. از دل تحولات آینده، سازوکارهای نهادسازی هویدا خواهد شد. چندان نباید نگران تفکیک‌های ایدئولوژیک بود. به نظر من می‌باید در پراکسیس اجتماعی و آزمون و خطاهای متعدد، به نوعی زندگی/مبارزه دست یازید. این روز قدس (با هر اسم دیگری که می‌شود برای آن لحاظ کرد) به هر حال فرصت خوبی است. به نظر من نیروهای مترقی می‌باید خواستار اتحاد نیروهای رادیکال در نظر و عمل باشند و در این راستا بکوشند.